

2014-05-01

SZCZEGÓŁOWA SPECYFIKACJA TECHNICZNA

**do projektu budowlanego rozbiórki budynku mieszkalnego
wraz z północno – zachodnią częścią ogrodzenia
ul. Ks. Skorupki 7, Bydgoszcz
(dz. nr 125, obr. 96)**

Klasy CPV:

- **45111300-1 - Roboty rozbiórkowe**
- 45000000-7 - Roboty budowlane
- 45110000-1 - Roboty w zakresie burzenia i rozbiórki obiektów budowlanych; roboty ziemne
- 45111213-4 - Roboty w zakresie oczyszczania terenu
- 45111220-6 - Roboty w zakresie usuwania gruzu
- 45112000-5 - Roboty w zakresie usuwania gleby
- 45113000-2 - Roboty na placu budowy
- 45210000-2 - Roboty budowlane w zakresie budynków
- 45262100-2 - Roboty przy wznoszeniu rusztowań
- 45262110-5 - Demontaż rusztowań
- 45262120-8 - Wznoszenie rusztowań
- 45320000-6 - Roboty izolacyjne
- 45400000-1 - Roboty wykończeniowe w zakresie obiektów budowlanych

2014-05-01

PRZEDMIOT I ZAKRES STOSOWANIA SPECYFIKACJI

1. PRZEDMIOT SPECYFIKACJI

Przedmiotem niniejszej Szczegółowej Specyfikacji Technicznej (SST) są wymagania dotyczące realizacji robót przewidzianych do wykonania w ramach prac rozbiórkowych budynku mieszkalnego położonego przy ul. Ks. Skorupki 7 w Bydgoszczy oraz północno – zachodniej części ogrodzenia.

2. ZAKRES STOSOWANIA SPECYFIKACJI

Niniejsza Specyfikacja będzie stosowana jako dokument przetargowy i kontraktowy przy zleceniu i realizacji robót wymienionych w punkcie 1. Ustalenia zawarte w niniejszej Specyfikacji obejmują czynności umożliwiające i mające na celu wykonanie robót przewidzianych w projekcie budowlanym rozbiórki budynku.

3. ZAKRES ROBÓT OBJĘTYCH SPECYFIKACJĄ

W ramach prac rozbiórkowych i dodatkowych przewiduje się wykonanie następujących robót:

- zabezpieczenie terenu robót rozbiórkowych, w tym ustawienie ogrodzenia strefy rozbiórki oraz tablic informacyjnych
- wykonanie tymczasowego przyłącza energetycznego na czas prowadzenia robót, celem umożliwienia zasilania maszyn i urządzeń elektrycznych
- wyznaczenie stanowisk do ustawienia maszyn niezbędnych do rozbiórki
- wyznaczenie miejsc składowania materiałów porozbiórkowych
- usunięcie z budynku wszystkich elementów trwale z nim nie związanych
- demontaż resztek instalacji wewnętrznych
- rozbiórka pieców kaflowych
- demontaż stolarki okiennej i drzwiowej
- rozbiórka ewentualnych ścian działowych
- demontaż / dyslokacja anteny RTV w uzgodnieniu z Właścicielem
- dyslokacja z obiektu instalacji zewnętrznych nieprzynależących do budynku w uzgodnieniu z Właścicielem
- demontaż resztek instalacji zewnętrznych

2014-05-01

- demontaż rynien, haków rur spustowych, obróbek blacharskich
- rozbiórka kominów do poziomu połąci dachowej
- zerwanie pokrycia dachowego papowego
- rozbiórka poszycia i konstrukcji dachu
- rozbiórka kominów do poziomu podłogi I piętra
- rozbiórka murowanych ścian piętra (zgodnie z rysunkiem nr 4 Projektu budowlanego rozbiórki)
- rozbiórka stropu międzykondygnacyjnego wraz z warstwami podłogowymi
- rozbiórka kominów do poziomu podłogi parteru
- rozbiórka murowanych ścian parteru (zgodnie z rysunkiem nr 4 Projektu budowlanego rozbiórki)
- rozbiórka warstw posadzkowych parteru
- rozbiórka ścian i ław fundamentowych na głębokość 20 cm poniżej poziomu terenu w pasie 1,5 m od budynku oficyny, w pozostałej części na całej wysokości, schodząc schodkowo poza pasem 1,5 m
- zalecane wykonanie na odsłoniętej ścianie zewnętrznej oficyny, izolacji termicznej z polistyrenu ekspandowanego o gr. 14 cm wraz z wyprawą tynkarską (tynk silikatowo – silikonowy) i malowaniem (farbą silikatową)
- zabezpieczenie krawędzi dachu oficyny papą i obróbką blacharską
- załadunek elementów do odzysku z wywiezieniem na miejsce składowania
- załadunek pozostałych materiałów porozbiórkowych z wywiezieniem na miejsce składowania
- uporządkowanie terenu robót rozbiórkowych

4. OKREŚLENIA PODSTAWOWE

Określenia podstawowe użyte w niniejszej Szczegółowej Specyfikacji Technicznej są zgodne z obowiązującymi Polskimi Normami i Ogólną Specyfikacją Techniczną.

5. OGÓLNE WYMAGANIA DOTYCZĄCE ROBÓT

Ogólne wymagania dotyczące zasad prowadzenia robót podano w Ogólnej Specyfikacji Technicznej.

Niniejsza Specyfikacja obejmuje całość robót związanych z wykonywaniem prac rozbiórkowych.

Wykonawca jest odpowiedzialny za jakość wykonania tych robót oraz ich zgodność z Umową, projektem budowlanym, niniejszą Szczegółową Specyfikacją Techniczną i poleceniami Zarządzającego realizacją umowy. Wprowadzanie jakichkolwiek odstępstw od tych dokumentów wymaga akceptacji Zarządzającego realizacją umowy.

2014-05-01

6. DOKUMENTACJA, KTÓRĄ NALEŻY PRZEDSTAWIĆ W TRAKCIE BUDOWY

Dokumentacja przedstawiana przez Wykonawcę w trakcie budowy musi być zgodna z zasadami podanymi w Ogólnej Specyfikacji Technicznej.

Dodatkowo, w razie potrzeby, Wykonawca dostarczać będzie następujące informacje:

- świadectwa jakości przedstawione przez producentów
- zalecenia i instrukcje dostarczone przez producentów

2014-05-01

MATERIAŁY

1. OGÓLNE WYMAGANIA DOTYCZĄCE MATERIAŁÓW

Ogólne wymagania dotyczące materiałów i ich rodzaju podano w Ogólnej Specyfikacji Technicznej.

2. RODZAJE MATERIAŁÓW

Materiały pochodzące z rozbiórki należy poddać ocenie i zdadne do użytku zastosować do ewentualnego ponownego wykorzystania lub pozostawić do dyspozycji Zamawiającego.

Materiały nowe:

- zaprawa tynkarska, np. Zaprawa Tynkarska ATLAS
- emulsja gruntująca, np. ATLAS UNI-GRUNT
- dyspersyjna hydroizolacyjna masa asfaltowo – kauczukowa, np. DYSPERBIT
- płyty z pianki polistyrenowej ekstrudowanej XPS, np. POLYFOAM C-350 TG I
- wodna emulsja asfaltowo-kauczukowa, np. DYSPERBIT albo ABIZOL TM (bezrozpuszczalny klej bitumiczny)
- płyty z pianki polistyrenowej ekspandowanej EPS 70-040 Elewacje
- szpachlówka, np. CERESIT CT 29 lub tynk cementowy
- preparat grzybobójczy, np. CERESIT CT 99
- zaprawa klejowa, np. CERESIT CT 85
- zaprawa klejowa, np. CERESIT CT 87 „2 w 1”
- siatka z włókna szklanego, np. CERESIT CT 325 o gęstości min. 145 g/m²,
- tynk zewnętrzny silikatowo – silikonowy, cienkowarstwowy, np. CERESIT CT 174
- farba silikatowa, np. CERESIT CT 54
- blacha stalowa obustronnie ocynkowana płaska
- papa termozgrzewalna

2014-05-01

SPRZĘT

1. OGÓLNE WYMAGANIA DOTYCZĄCE SPRZĘTU

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w Ogólnej Specyfikacji Technicznej.

2. SPRZĘT NIEZBĘDNY DO WYKONANIA ROBÓT

Rodzaje sprzętu używanego do robót rozbiórkowych i dodatkowych pozostawia się do uznania Wykonawcy.

Jakikolwiek sprzęt, maszyny lub narzędzia muszą gwarantować zachowanie wymagań jakościowych robót i przepisów BIOZ.

2014-05-01

TRANSPORT

1. OGÓLNE WYMAGANIA DOTYCZĄCE TRANSPORTU

Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w Ogólnej Specyfikacji Technicznej.

2. TRANSPORT MATERIAŁÓW

Materiały powstałe w wyniku wykonanej rozbiórki oraz potrzebne do wykonania prac dodatkowych można przewozić dowolnymi środkami transportu. Załadunek, transport i rozładunek materiałów należy przeprowadzić zgodnie z przepisami BIOZ, przepisami o ruchu drogowym i zaleceniami producenta.

Materiały należy składować na placu budowy w miejscach zabezpieczonych przed utratą własności, zgodnie z zaleceniami producenta. Przechowywać z dala od źródeł ognia.

2014-05-01

WYKONANIE ROBÓT

1. OGÓLNE WYMAGANIA DOTYCZĄCE WYKONANIA ROBÓT

Niniejsza Szczegółowa Specyfikacja Techniczna bazuje na rozwiązaniach zaproponowanych w projekcie budowlanym rozbiórki.

Zamierzone przedsięwzięcie dotyczy wykonania prac rozbiórkowych budynku mieszkalnego położonego przy ul. Ks. Skorupki 7 w Bydgoszczy wraz z ogrodzeniem oraz realizacji prac dodatkowych, zgodnie z opracowanym projektem budowlanym rozbiórki. Przedmiotowe prace dotyczyć będą całkowitej rozbiórki północno – zachodniej części ogrodzenia i budynku mieszkalnego, częściowej fundamentów oraz, z uwagi na istnienie przyległej zabudowy, wykonania prac dodatkowych / naprawczych w miejscach, w których rozbiórka wymusi taką konieczność (np. zabezpieczenie szczytu połaci dachowej, wykonanie ocieplenia).

Przedmiotowy obiekt dwiema ścianami zewnętrznymi przylega do granic działki. Do jego elewacji tylnej dolega I kondygnacyjny budynek mieszkalny znajdujący się na sąsiedniej działce. Działki dzieli ogrodzenie murowane wykonane z cegły pełnej o wysokości powyżej 3 m.

Z uwagi na zlokalizowanie obiektu przy granicach działki oraz na istnienie przyległej zabudowy mieszkaniowej, w celu nie pogorszenia jej stanu technicznego, prace rozbiórkowe należy prowadzić metodą ręczną, a demontowane elementy konstrukcyjne zabezpieczać przed upadkiem. Rozbiórkę ścian nośnych, kominów należy prowadzić poprzez odspajanie pojedynczych cegieł.

Oceniono, że znajdujący się na sąsiedniej działce, przyległy, I kondygnacyjny budynek mieszkalny posiada własną (niezależną od obiektu przewidzianego do rozbiórki) konstrukcję. Grubość jego ścian zewnętrznych wynosi przypuszczalnie ok. 25 cm. Wątpliwości budzi jednak część dobudowana do niego w późniejszym okresie (pomieszczenie łazienki). Z wykonanych pomiarów wynika, że grubość ściany tejże dobudówki w miejscu, gdzie przylega ona do rozbieranego budynku, wynosi ok. 12 cm. Nie jest więc ona ścianą nośną i wymaga dodatkowego zabezpieczenia. Z tego względu na całej jej szerokości i wysokości wymagane jest zachowanie ściany zewnętrznej budynku rozbieranego. Wskazane jest także, aby zachować dalszą część tejże ściany zewnętrznej (o wysokości jak przy ścianie łazienki budynku oficyny), która po rozbiórce budynku stanowić będzie ogrodzenie między działką o nr 125, a działką nr 126.

Oficina położona przy ul. Ks. Skorupki 9 nie jest podpiwniczona. Zachodzi więc prawdopodobieństwo, że jego ściany i ławy fundamentowe wykonane są płycej, niż budynku przeznaczonego do rozbiórki (który to posiada niewielkie podpiwniczenie). Aby nie naruszyć stabilności konstrukcyjnej budynku oficyny,

2014-05-01

wymaga się zachowania ścian i ław fundamentowych obiektu rozbieranego w pasie 1,5 metra od granicy działki. Ściany i ławy fundamentowe zlokalizowane poza tym pasem można rozebrać, schodząc schodkowo w przypadku ścian i ław prostopadle ułożonych do budynku oficyny .

Budynek położony przy ul. Ks. Skorupki 9 posiada dach płaski, jednospadowy, pokryty papą. Po wykonanej rozbiórce, obróbką blacharską i papą zabezpieczyć należy miejsce obecnego styku tego dachu z budynkiem rozbieranym. Prace rozbiórkowe należy przeprowadzać tak, aby nie doprowadzać do uszkodzeń budynku oficyny. W razie ewentualnych szkód, wszystkie zniszczenia należy w porozumieniu z właścicielem, natychmiastowo naprawiać.

Po wykonanej rozbiórce dojdzie do pogorszenia komfortu cieplnego budynku położonego przy ul. Ks. Skorupki 9. Z tego względu zaleca się wykonanie na odsłoniętej ścianie oficyny, izolacji termicznej z polistyrenu ekspandowanego o grubości 14 cm.

Pozostałe ogólne wymagania dotyczące wykonania robót podano w Ogólnej Specyfikacji Technicznej.

2014-05-01

2. SPOSÓB WYKONANIA ROBÓT

2.1 PRACE PRZYGOTOWAWCZE

- zabezpieczenie terenu robót rozbiórkowych, w tym ustawienie ogrodzenia strefy rozbiórki oraz tablic informacyjnych
- wykonanie tymczasowego przyłącza energetycznego na czas prowadzenia robót, celem umożliwienia zasilania maszyn i urządzeń elektrycznych
- wyznaczenie stanowisk do ustawienia maszyn niezbędnych do rozbiórki
- wyznaczenie miejsc składowania materiałów porozbiórkowych
- montaż rusztowań, elementów zabezpieczających
- zabezpieczenie elementów budynków przyległych przed uszkodzeniem podczas robót

Prace przygotowawcze należy wykonać przed przystąpieniem do robót rozbiórkowych.

2.2 PRACE ROZBIÓRKOWE

- usunięcie z budynku wszystkich elementów trwale z nim nie związanych
- demontaż resztek instalacji wewnętrznych
- rozbiórka pieców kaflowych
- demontaż stolarki okiennej i drzwiowej
- rozbiórka ewentualnych ścian działowych
- demontaż / dyslokacja anteny RTV w uzgodnieniu z Właścicielem
- dyslokacja z obiektu instalacji zewnętrznych nieprzynależących do budynku w uzgodnieniu z Właścicielem
- demontaż resztek instalacji zewnętrznych
- demontaż rynien, haków rur spustowych, obróbek blacharskich
- rozbiórka kominów do poziomu połaci dachowej
- zerwanie pokrycia dachowego papowego
- rozbiórka poszycia i konstrukcji dachu
- rozbiórka kominów do poziomu podłogi I piętra
- rozbiórka murowanych ścian piętra (zgodnie z rysunkiem nr 4 Projektu budowlanego rozbiórki)
- rozbiórka stropu międzykondygnacyjnego wraz z warstwami podłogowymi
- rozbiórka kominów do poziomu podłogi parteru
- rozbiórka murowanych ścian parteru (zgodnie z rysunkiem nr 4 Projektu budowlanego rozbiórki)
- rozbiórka warstw posadzkowych parteru

2014-05-01

- rozbiórka ścian i ław fundamentowych na głębokość 20 cm poniżej poziomu terenu w pasie 1,5 m od budynku oficyny, w pozostałej części na całej wysokości, schodząc schodkowo poza pasem 1,5 m

Na podstawie projektu budowlanego należy wyznaczyć elementy przewidziane do rozebrania. Prace rozbiórkowe należy prowadzić metodą ręczną. Rozbiórkę ścian nośnych, kominów należy prowadzić poprzez odspajanie pojedynczych cegieł. W przypadku elementów konstrukcyjnych zastosować rozwiązania zabezpieczające przed awariami budowlanymi.

Obszar robót należy oznakować i zabezpieczyć zgodnie z wymogami przepisów BHP.

Odpady transportować na zewnątrz budynku tak, aby nie zanieczyszczały placu rozbiórki. Do czasu wywiezienia, odpady składować w kontenerach.

2.3 PRACE DODATKOWE

- zalecane wykonanie na odsłoniętej ścianie zewnętrznej oficyny, izolacji termicznej z polistyrenu ekspandowanego o gr. 14 cm wraz z wyprawą tynkarską (tynk silikatowo – silikonowy) i malowaniem (farbą silikatową)
- zabezpieczenie krawędzi dachu oficyny papą i obróbką blacharską
- załadunek elementów do odzysku z wywiezieniem na miejsce składowania
- załadunek pozostałych materiałów porozbiórkowych z wywiezieniem na miejsce składowania
- uporządkowanie terenu robót rozbiórkowych

PRACE DODATKOWE NA BUDYNKU MIESZKALNYM OFICYNY

UWAGA: Roboty elewacyjne przeprowadzić po wykonaniu całkowitej rozbiórki budynku mieszkalnego. Prace należy przeprowadzić w oparciu o rozwiązania systemowe.

- oczyszczenie ścian z kurzu, pyłu, nalotów, plam, wykwitów, łuszczących się farb i innych zabrudzeń; wyrównanie uszkodzonych miejsc; wysuszenie
- izolacja przeciwwilgociowa – 2 x DYSPERBIT (lub inna, wolna od rozpuszczalników masa bitumiczna), wykonywana jako pionowa na ścianach do wysokości 30 cm powyżej terenu, rozprowadzona na cienkim tynku kategorii II, tzw. rapówce zagruntowanej DYSPERBITEM rozcieńczonym wodą
- termoizolacja – płyty z pianki polistyrenowej ekstrudowanej XPS, np. POLYFOAM C-350 TG I, gr. 14 cm, płyty na pióro i wpust mocowane na ścianach do wysokości 30 cm powyżej poziomu terenu; klejone do ścian wodną emulsją asfaltowo-kauczukową, np. DYSPERBITEM albo ABIZOLEM TM (bezzroczalnikowym klejem bitumicznym); płyty mocowane bez zastosowania łączników mechanicznych, w układzie poziomym, kaskadowo
- termoizolacja - styropian EPS 70-040 Elewacje, gr. 14 cm, spełniający normę PN-EN 13163:2004, frezowany na pióro i wpust, przyklejany na ścianach

2014-05-01

zewnątrznych od wysokości 30 cm powyżej poziomu terenu, mocowany zaprawą klejową o parametrach nie gorszych CERESIT CT 85 w układzie poziomym, kaskadowo, zgodnie metodą pasmowo – punktową, na obrzeżach pasmami o szerokości 3 – 4 cm, a na pozostałej powierzchni plackami o średnicy ok. 8 cm, z przestrzeganiem zasad dociepleń

- zaprawa klejowa o parametrach nie gorszych niż CERESIT CT 87 „2 w 1” z wtopioną siatką z włókna szklanego, np. CERESIT CT 325 o gęstości min. 145 g/m², układaną na zakład ok. 10 cm w pionie i poziomie, wygiętą na narożach na ścianę sąsiednią pasmami o szer. min. 15 cm; narożniki otworów okiennych i drzwiowych wzmocnione dodatkowymi kawałkami tkaniny o wym. 20 x 35 cm; w części parterowej i cokołowej siatka zbrojąca w dwóch warstwach lub w postaci warstwy grubej tkaniny szklanej, tzw. tkaniny pancernej
- tynk zewnętrzny silikatowo – silikonowy, np. CERESIT CT 174, wykonany jako cienkowarstwowy, o fakturze kamyczkowej, ziarno 1,5 mm
- malowanie farbą silikatową

Rapówka

Wykonana z zaprawy tynkarskiej, np. Zaprawa Tynkarska ATLAS, jako cienki tynk kategorii II w warstwie o grubości około 10 mm. Nakładana ręcznie. Podłoże stanowi surowa, sucha, stabilna, równa i nośna powierzchnia ściany do wys. 30 cm powyżej poziomu terenu, oczyszczona z warstw mogących osłabić przyczepność zaprawy, zwłaszcza z kurzu, brudu, wapna, olejów, tłuszczów, wosku, resztek farby olejnej i emulsyjnej. Słabo związane części powierzchni należy odkuć, zaś części luźne lub osypliwie usunąć przy pomocy szczotki stalowej. Bezpośrednio przed tynkowaniem należy podłoże zmoczyć czystą wodą. Jeżeli istnieje potrzeba redukcji chłonności podłoża, zaleca się stosowanie emulsji, np. ATLAS UNI-GRUNT.

Zaprawa Tynkarska ATLAS jest gotową, suchą mieszanką produkowaną na bazie spoiwa cementowego, wypełniaczy kwarcowych i dodatków uszlachetniających. Jest materiałem mrozo- i wodoodpornym.

Zaprawę przygotowuje się przez wsypanie suchej mieszanki do naczynia z odmierzoną ilością wody (w proporcji 3,25÷4,0 l wody na 25 kg suchej zaprawy) i wymieszanie, aż do uzyskania jednolitej konsystencji. Czynność tę najlepiej wykonać mechanicznie, za pomocą wiertarki z mieszadłem lub w betoniarence. Zaprawa nadaje się do użycia po kilku minutach od wymieszania i należy ją wykorzystać w ciągu 4 godzin. Proporcje dodawanej wody należy skorygować doświadczalnie, kierując się pożądaną konsystencją zaprawy, rodzajem podłoża i warunkami atmosferycznymi. Zastosowanie do przygotowania masy niewłaściwej ilości wody prowadzi do obniżenia parametrów wytrzymałościowych tynku.

Temperatura przygotowania zaprawy od +5°C do +30°C, temperatura podłoża i otoczenia w trakcie prac od +5°C do +30°C. Tynk należy wykonywać jako dwuwarstwowy, narzucając równomiernie kielnią. Nadmiar zaprawy należy zbierać pacą styropianową lub drewnianą i wrzucać z powrotem do naczynia. Świeży tynk można wyrównywać długą łatą, wykorzystując listwy prowadzące. Tynki zewnętrzne chronić przed zbyt szybkim wysychaniem, np. zraszając je wodą. Moment

2014-05-01

przystąpienia do zacierania należy określić doświadczalnie tak, aby nie nastąpiło zbytne przesuszenie powierzchni tynku.

Z jednego opakowania 25 kg możemy wykonać ok. 1,3-1,4 m² tynku grubości 10 mm. Potrzebne narzędzia to kielnia, paca styropianowa lub drewniana, listwy prowadzące, długa łąta. Narzędzia należy czyścić czystą wodą, bezpośrednio po użyciu. Trudne do usunięcia resztki związanej zaprawy zmywa się środkiem o parametrach nie gorszych niż ATLAS SZOP. Zaprawę należy przewozić i przechowywać w szczelnie zamkniętych workach, w suchych warunkach (najlepiej na paletach). Chronić przed wilgocią. Okres przechowywania zaprawy w warunkach zgodnych z podanymi wymaganiami wynosi do 12 miesięcy od daty produkcji umieszczonej na opakowaniu.

Produkt drażniący, zawiera cement. Należy stosować odpowiednie środki ochrony oczu, dróg oddechowych i skóry. Zanieczyszczone oczy przemyć natychmiast dużą ilością wody i zasięgnąć porady lekarza. W razie połknięcia niezwłocznie zasięgnąć porady lekarza, pokazać opakowanie lub etykietę.

Izolacja przeciwwilgociowa

Wykonana na zagruntowanym podłożu w dwóch warstwach z wolnej od rozpuszczalników masy bitumicznej, np. DYSPERBIT. Wykonywana jako pionowa na ścianach do wysokości 30 cm powyżej terenu, rozprowadzona na cienkim tynku kategorii II, tzw. Rapówce.

Dyspersyjna hydroizolacyjna masa asfaltowo – kauczukowa DYSPERBIT stanowi wodną dyspersję asfaltów ponaftowych modyfikowanych kauczukiem syntetycznym, z dodatkiem środków emulgujących, inhibitorów korozji oraz substancji obniżających temperaturę krzepnięcia wody.

Dysperbit to gotowa masa do natychmiastowego stosowania po uprzednim wymieszaniu, do stosowania na zimno. Rozprowadzać ręcznie na suche lub lekko wilgotne podłoże przy bezdeszczowej pogodzie, w temperaturze min. +10°C przy pomocy pacy, pędzla lub szczotki. DYSPERBIT charakteryzuje się wysoką odpornością na zmienne warunki atmosferyczne i elastycznością w szerokim zakresie temperatur od -30°C do +100°C. Nie powoduje destrukcji styropianu, tym samym może być stosowany do powłok stykających się z płytami styropianowymi oraz zabezpieczania powierzchniowego płyt styropianowych w termoizolacjach podziemnych.

Podłoże należy wstępnie oczyścić z zanieczyszczeń i nadmiaru luźnej posypki. Przed położeniem warstw zasadniczych podłoże należy zagruntować DYSPERBITEM rozcieńczonym wodą w stosunku 1:1. DYSPERBIT nanosić pasami o szerokości 1,0 - 2,0 m, w dwóch warstwach o maksymalnej grubości ok. 1 mm. Drugą warstwę nanosić po całkowitym wyschnięciu poprzedniej, co poznaje się po zmianie barwy z brunatnej na czarną (czas tworzenia powłoki uzależniony jest od warunków atmosferycznych i np: w temperaturze +20°C wynosi około 6 godzin). Orientacyjne zużycie dysperbitu wynosi 0,8 – 1,1, kg/m² przy jednokrotnym nanoszeniu warstwą o grubości 1 mm.

Wszelkie zanieczyszczenia oraz narzędzia należy na „świeżo” zmyć wodą, a po wyschnięciu rozpuszczalnikami organicznymi (benzyna, nafta, olej napędowy). Dysperbit jest pakowany w wiadra z tworzywa sztucznego: 5 kg, 10 kg, 20 kg.

2014-05-01

Dysperbit powinien być transportowany i przechowywany w szczelnie zamkniętych, oryginalnych opakowaniach w temperaturze powyżej + 5°C. Masa ze względu na zawartość wody po przemarznięciu traci swoje właściwości użytkowe.

Termoizolacja

Termoizolacja wykonana z płyt z pianki polistyrenowej ekstrudowanej XPS, np. Polyfoam C-350 TG I, gr. 14 cm, płyty na pióro i wpust mocowane na ścianach do wysokości 30 cm powyżej poziomu terenu; klejone do ścian wodną emulsją asfaltowo-kauczukową, np. Dysperbitem albo Abizolem TM (bezzropuszczalnikowym klejem bitumicznym); płyty mocowane bez zastosowania łączników mechanicznych, w układzie poziomym, kaskadowo.

Termoizolacja części nadziemnej wykonana ze styropianu EPS 70-040 elewacje, spełniającego normę PN-EN 13163:2004, frezowanego na pióro i wpust. Przed przystąpieniem do ocieplania ścian styropianem należy z ich powierzchni zewnętrznych usunąć wszystkie wystające elementy, tak aby płaszczyzny ścian były gładkie. Należy sprawdzić przyczepność istniejącego podłoża. Ubytki i nierówności podłoża poniżej 20 mm trzeba wypełnić szpachlówką, np. CERESIT CT 29, lub pokryć tynkiem cementowym. Zanieczyszczenia, resztki substancji antyadhezyjnych, paroszczelne powłoki malarskie i powłoki o niskiej przyczepności do podłoża należy usunąć całkowicie, np. za pomocą myjek ciśnieniowych. Miejsca będące siedliskiem mchów i glonów należy oczyścić szczotkami stalowymi, a następnie nasycić roztworem preparatu o parametrach nie gorszych niż CERESIT CT 99, zgodnie z jego instrukcją techniczną. Odpowiednio mocne tynki i powłoki malarskie należy omieść z kurzu, a potem umyć wodą pod ciśnieniem i pozostawić do całkowitego wyschnięcia. Należy wyznaczyć linię startową wykonania ocieplenia i przymocować w poziomie odpowiednimi wkrętkami mocującymi stalowe listwy cokołowe, od których należy zacząć mocowanie pierwszej warstwy płyt styropianu. Styropian należy mocować do ścian zaprawą klejową, np. CERESIT CT 85, w układzie poziomym, kaskadowo, zgodnie metodą pasmowo – punktową, na obrzeżach pasmami o szerokości 3 – 4 cm, a na pozostałej powierzchni plackami o średnicy ok. 8 cm, z przestrzeganiem zasad dociepleń zwracając szczególną uwagę na szczelność i dokładność przylegania ze sobą sąsiednich płyt. Zaprawę przygotować wsypując CT 85 do odmierzonej ilości czystej, chłodnej wody i mieszając za pomocą wiertarki z mieszadłem, aż do uzyskania jednorodnej masy bez grudek. Proporcje mieszania: 6,5-7,0 l wody na 25 kg. Czas zużycia: ok. 2 godz. Gotową zaprawę należy nakładać kielnią po obwodzie płyty pasmem o szerokości 3÷4 cm i kilkoma plackami o średnicy ok. 8 cm. Bezzwłocznie trzeba przyłożyć płytę do ściany i docisnąć uderzeniami długiej pacy. Prawidłowo nałożona zaprawa po dociśnięciu płyty pokrywa min. 40% jej powierzchni. W przypadku równych, gładkich podłoży zaprawę można nakładać na płyty za pomocą pacy zębatej (zęby 10–12 mm). Płyty należy mocować ściśle jedna przy drugiej, w jednej płaszczyźnie, z zachowaniem mijankowego układu styków pionowych. Przyczepność CT 85 do przygotowanego podłoża sprawdzać poprzez przyklejanie kostek styropianu 10 x 10 cm w kilku miejscach i ręczne ich odrywanie po 4÷7 dniach. Nośność podłoża jest wystarczająca wtedy, gdy styropian ulega rozerwaniu. Jeśli styropian odrywa się łącznie z warstwą zaprawy, to dodatkowo należy stosować łączniki

2014-05-01

mechaniczne. Prace należy wykonywać w suchych warunkach, przy temperaturze powietrza i podłoża od +5°C do +25°C. Orientacyjne zużycie zaprawy ok. 5,0 kg/m². Narożniki zabezpieczać klejonymi perforowanymi kątownikami aluminiowymi lub paskami z tkaniny pancernej. Wszelkie naddatki styropianu usuwać odpowiednimi narzędziami. Odpady składować w odpowiednich pojemnikach, a po zakończeniu robót należy je wywieźć do utylizacji.

Płyty po przywiezieniu na budowę powinny być składowane na podkładach drewnianych lub paletach w miejscach zadaszonych (np. wiaty) z dala od substancji zawierających benzol, terpentynę i oleje mineralne. Płyty nie mogą być popękane, skruszałe i połamane, powinny posiadać odpowiednie atesty i certyfikaty producentów zgodne z normami.

Zaprawę należy składować do 12 miesięcy od daty produkcji, przy składowaniu na paletach, w suchych warunkach i w oryginalnych, nieuszkodzonych opakowaniach.

Zaprawa klejowa

Zaprawa klejowa, np. CERESIT CT 87 „2 w 1”, z wtopioną siatką z włókna szklanego, np. CERESIT CT 325 o gęstości min. 145 g/m², układaną na zakład ok. 10 cm w pionie i poziomie, wygiętą na narożach na ścianę sąsiednią pasami o szer. min. 15 cm. Narożniki wzmocnione dodatkowymi kawałkami tkaniny o wym. 20 x 35 cm. Siatka zbrojąca układana w dwóch warstwach lub w postaci warstwy grubej tkaniny szklanej, tzw. tkaniny pancernej.

Nierówności płyt należy szlifować papierem ściernym następnie dokładnie omieść szczotką z luźnych resztek materiału izolacyjnego. Jeśli styropian przez ponad 2 tygodnie nie został pokryty warstwą zbrojoną, to należy ocenić jego jakość. Płyty pożółkłe o pyłacej powierzchni koniecznie wymagają przeszlifowania grubym papierem ściernym. Do odmierzonej ilości czystej, chłodnej wody wsypywać CT 87 i mieszać za pomocą wiertarki z mieszadłem, aż do uzyskania jednorodnej masy bez grudek. Proporcje mieszania: 7,25-7,75 l wody na 25 kg. Czas zużycia: ok. 2 godz. Gotową zaprawę należy rozprowadzać równomiernie na powierzchni płyt za pomocą pacy zębatej o wielkości zębów 10-12 mm. Na tak przygotowanej warstwie natychmiast rozłożyć siatkę z włókna szklanego, zatopić ją przy użyciu pacy metalowej i szpachlować na gładko. Prawidłowo zatopiona siatka z włókna szklanego powinna być niewidoczna i całkowicie zatopiona w zaprawie klejącej. Należy przy tym zachować zakłady sąsiednich pasów siatki, wynoszące około 10 cm. Możliwość aplikacji maszynowej. Zalecany typ maszyny np.: Wagner PC 15, wielkość dyszy Ø 6 mm. Świeże zabrudzenia zaprawą zmywać wodą, a stwardniałe można usuwać mechanicznie. W czasie wykonywania warstwy zbrojonej nie należy pracować na ścianach silnie nasłonecznionych, a wykonaną warstwę chronić przed opadami deszczu. Zaleca się bezwzględne stosowanie osłon na rusztowaniach. Prace należy wykonywać w suchych warunkach, przy temperaturze powietrza i podłoża od +5°C do +25°C. Należy chronić naskórek i oczy. W przypadku kontaktu materiału z oczami płukać je obficie wodą i zasięgnąć porady lekarza. Składować do 12 miesięcy od daty produkcji, na paletach, w suchych warunkach i w oryginalnych, nieuszkodzonych opakowaniach. Orientacyjne zużycie

2014-05-01

ok. 3,0 kg/m². Zaprawa klejąco-szpachlowa CERESIT CT 87 „2 w 1” EPS/Wool nie wymaga gruntowania przed nakładaniem tynku.

Tynk zewnętrzny silikatowo – silikonowy

Wykonany jako cienkowarstwowy, np. CERESIT CT 174 o fakturze kamyczkowej, ziarno 1,5 mm. Podłoże winno być równe, nośne, suche i wolne od tłuszczów, bitumów, pyłów i innych substancji zmniejszających przyczepność. Tynk na warstwie zbrojonej siatką z włókna szklanego, wykonanej z zaprawy CERESIT CT 87 – wiek powyżej 2 dni. Dokładnie wymieszać zawartość pojemnika. Jeśli potrzeba, można dobrać konsystencję materiału do warunków stosowania poprzez dodatek niewielkiej ilości czystej wody i ponowne wymieszanie. Nie używać rdzewiejących pojemników i narzędzi. CT 174 równomiernie nanosić na podłoże, na grubość ziarna, za pomocą trzymanej pod kątem stalowej pacy. Następnie, kolistymi ruchami płasko trzymanej packi plastikowej, należy nadać mu jednorodną fakturę gęsto ułożonych ziaren kruszywa. Nie skrapiać tynku wodą. Na jednej płaszczyźnie pracować bez przerw, zachowując jednakową konsystencję materiału. W przypadku konieczności przerywania pracy, należy wzdłuż wyznaczonej linii przykleić samoprzylepną taśmę, nałożyć tynk, nadać mu fakturę, a następnie zerwać taśmę z resztkami świeżego materiału. Po przerwie należy kontynuować pracę od wyznaczonego miejsca. Krawędź wykonanej wcześniej wyprawy można zabezpieczyć taśmą samoprzylepną. Narzędzia i świeże zabrudzenia należy myć wodą, a stwardniałe resztki tynku usuwać mechanicznie. Prace należy wykonywać w suchych warunkach, przy temperaturze powietrza i podłoża od +5°C do +25°C. Nie mieszać produktu z innymi tynkami, barwnikami, żywicami i innymi spoiwami. Nie należy nakładać tynku na ściany silnie nasłonecznione, a wykonaną wyprawę chronić przed zbyt szybkim przesychnianiem. Do czasu całkowitego wyschnięcia, chronić tynk przed opadami deszczu. Zaleca się wtedy stosowanie osłon na rusztowaniach. Z uwagi na zawarte wypełniacze naturalne, mogące powodować różnice w wyglądzie tynku, należy na jednej płaszczyźnie stosować materiał o tym samym numerze szarzy produkcyjnej umieszczonym na każdym opakowaniu. Napoczęte opakowanie należy dokładnie zamykać, a jego zawartość wykorzystać w możliwie najbliższym czasie. Produkt składować do 12 miesięcy od daty produkcji, w chłodnych warunkach i w oryginalnych, nieuszkodzonych opakowaniach. Chronić przed mrozem. W przypadku kontaktu materiału z oczami płukać je obficie wodą i zasięgnąć porady lekarza.

Malowanie

Malowanie farbą silikatową, np. CERESIT CT 54 na podłożu nośnym, równym, suchym i czystym (wolnym od substancji zmniejszających przyczepność takich jak: tłuszcze, bitumy, pyły). Cienkowarstwowe tynki silikatowo–silikonowe – wiek powyżej 3 dni. Przed aplikacją farby należy dokładnie wymieszać zawartość pojemnika za pomocą wiertarki z mieszadłem przez okres około 2 minut. Farbę nanosić w minimum dwóch warstwach. Na podłożach nasiąkliwych do nakładania pierwszej warstwy można wymieszać farbę z max. 10% dodatkiem czystej wody. Drugą, ewentualnie trzecią warstwę nakładać bez rozcieńczania. Pomiędzy nakładaniem kolejnych warstw trzeba zachować co najmniej 12 godzinne przerwy technologiczne. CT 54 można nanosić za pomocą pędzla, wałka lub poprzez natryskiwanie. Należy

2014-05-01

zwrócić uwagę na równomierne nakładanie farby. Nie używać rdzewiejących naczyń i narzędzi. Na jednej płaszczyźnie pracować bez przerw, stosując farbę o tym samym numerze szarży produkcyjnej, umieszczonym na każdym opakowaniu, albo zmieszać ze sobą zawartość pojemników o różnych numerach szarż. Możliwość aplikacji maszynowej. Zalecany typ maszyny np: Wagner PS 22 lub PS 30, dysza 517, ciśnienie od 160-200 bar, wydajność maszyny 12 l/min. Dokładnie zabezpieczać (np. folią) powierzchnie, które nie są przeznaczone do malowania. Osłaniać krzewy, rośliny itp. Przypadkowe zachlapania natychmiast, obficie zmywać wodą. Bezpośrednio po użyciu dokładnie umyć narzędzia wodą. Prace należy wykonywać w suchych warunkach, przy temperaturze powietrza i podłoża od +5°C do +25°C. Farba może spowodować nieusuwalne odbarwienia, dlatego elementy narażone na kontakt z CT 54 należy zasłonić. Nie należy nakładać farby na powierzchnie silnie nasłonecznione. Nie mieszać materiału z innymi farbami, barwnikami i spoiwami. Do czasu całkowitego wyschnięcia chronić elewacje przed opadami deszczu. Zaleca się wtedy stosowanie osłon na rusztowaniach. Napoczęte opakowanie należy dokładnie zamykać, a jego zawartość wykorzystać w możliwie najbliższym czasie. Produkt przechowywać do 12 miesięcy od daty produkcji, przy składowaniu w chłodnych warunkach i w oryginalnych, nieuszkodzonych opakowaniach. Chronić przed mrozem. Materiał ma odczyn silnie alkaliczny. Należy chronić skórę i oczy. W czasie pracy stosować rękawice i okulary ochronne. Zmoczoną farbą odzież natychmiast zdjąć. Zabrudzenia dokładnie spłukiwać wodą. W przypadku kontaktu z oczami płukać je obficie wodą i zasięgnąć porady lekarza. Wyrób przechowywać w miejscu niedostępnym dla dzieci.

Obróbki blacharskie

Obróbką blacharską zabezpieczyć należy szczyt dachu budynku mieszkalnego (będącego oficyną położoną przy ul. Ks. Skorupki 9 w Bydgoszczy).

Obróbki wykonać z blachy stalowej obustronnie ocynkowanej płaskiej (w arkuszach) wg normy PN-61/B-10245, PN-73/H-92122, o grubości od 0,5 do 0,6 mm i grubości powłoki cynku min. 275 g/m. Wszystkie wygięcia blach wykonać tak, by blacha nie pękła oraz zachowując wszystkie dylatacje budynku. Dylatacje konstrukcyjne powinny być zabezpieczone w sposób umożliwiający przeniesienie ruchów poziomych i pionowych dachu w taki sposób, aby następował szybki odpływ wody z obszaru dylatacji. Obróbki blacharskie można wykonywać o każdej porze roku, lecz w temperaturze nie niższej od -15°C. Robót nie można wykonywać na oblodzonych podłożach. Obróbki blacharskie powinny być przed wgrzaniem papy zagruntowane roztworem bitumicznym. Wszystkie materiały dekarские należy przechowywać i magazynować zgodnie z instrukcją producenta oraz według odpowiednich norm wyrobu. Winny one mieć deklarację i certyfikat zgodności.

Pokrycie dachu papą termozgrzewalną

Papą należy zabezpieczyć szczyt dachu budynku mieszkalnego (będącego oficyną położoną przy ul. Ks. Skorupki 9 w Bydgoszczy) oraz w przypadku uszkodzenia podczas prowadzonych prac rozbiórkowych pokrycia papowego, należy dokonać jego naprawy. Należy zastosować:

- papę podkładową (typ I), papę asfaltową zgrzewalną, podkładową, modyfikowaną SBS, na osnowie z włókniny poliestrowej o gramaturze 200 g/m²; od wierzchniej

2014-05-01

strony papa pokryta jest drobnoziarnistą posypką mineralną, jej spodnia strona zabezpieczona jest folią z tworzywa sztucznego.

Wymagania podstawowe:

- gramatura osnowy (włóknina poliestrowa) 200 g/m²
 - zawartość asfaltu modyfikowanego elastomerem SBS, min. 2000 g/m²
 - maks. siła rozciąg. na pasku szer. 5 cm wzdłuż / w poprzek, min. 700 / 500 N
 - wydłużenie przy maks. sile rozciąg. wzdłuż / w poprzek, min. 40 / 40 %
 - giętkość w obniżonych temperaturach -25 °C
 - odporność na działanie wysokiej temp., w ciągu 2 h +100 °C
 - grubość 3,4 mm ±5%
 - długość rolki 7,5 m
 - szerokość rolki 1,0 m
- papę nawierzchniową (typ II), papę asfaltową zgrzewalną, wierzchniego krycia, modyfikowaną SBS, na osnowie z włókniny poliestrowej; od wierzchniej strony papa pokryta jest gruboziarnistą posypką, wzdłuż jednego brzegu wstęgi znajduje się pas masy asfaltowej nie pokryty posypką, zabezpieczony folią z tworzywa sztucznego; spodnia strona papy pokryta jest folią z tworzywa sztucznego;

wymagania podstawowe:

- gramatura osnowy (włóknina poliestrowa) 200 g/m²
 - zawartość asfaltu modyfikowanego elastomerem SBS, min. 3000 g/m²
 - maks. siła rozciąg. na pasku szer. 5 cm wzdłuż / w poprzek, min 750 / 700 N
 - wydłużenie przy maks. sile rozciąg. wzdłuż / w poprzek, min. 40 / 40 %
 - giętkość w obniżonych temperaturach -25 °C
 - odporność na działanie wysokiej temp., w ciągu 2 h +100 °C
 - grubość 5,2 ±0,2 mm
- roztwór asfaltowy do gruntowania;
wymagania wg normy PN-74/B-24622
- klej bitumiczny

Podczas wykonywania prac pokryciowych w technologii pap zgrzewalnych na dachu musi się znajdować sprzęt gaśniczy w postaci gaśnicy, koca gaśniczego, pojemnika z wodą i z piaskiem oraz apteczka pierwszej pomocy zaopatrzona w środki przeciw oparzeniom. Rolki pap należy przechowywać w pomieszczeniach krytych, chroniących je przed zmiennymi warunkami atmosferycznymi, a przede wszystkim przed działaniem promieni słonecznych i zbyt mocnym nagrzewaniem, w odległości co najmniej 120 cm od grzejników. Rolki powinny być magazynowane w pozycji stojącej w jednej warstwie. Rolki pap należy przewozić krytymi środkami transportowymi, układane w jednej warstwie, w pozycji stojącej, zabezpieczone przed przewracaniem się i uszkodzeniem. Rolki pap mogą być przewożone w kontenerach lub na paletach.

Należy dokonać reperacji poszczególnych warstw papowych polegających na naprawie uszkodzeń (odspojień, pęknięć itp.) Odspojenia należy naciąć „na krzyż”, wywinąć i osuszyć, a następnie zgrzać lub podkleić lepikiem asfaltowym. W przypadku rozległych uszkodzeń pap, należy je wyciąć aż do podłoża, po czym wkleić łąty z nowych pap. W ten sposób przygotowaną powierzchnię zagruntować preparatem gruntującym. Przed przystąpieniem do prac należy dokonać pomiarów połaci dachowej i precyzyjnie rozplanować rozłożenie poszczególnych pasów papy

2014-05-01

na powierzchni dachu. Prace z użyciem pap asfaltowych zgrzewalnych można prowadzić w temperaturze nie niższej niż 0°C w przypadku pap modyfikowanych SBS i +5°C w przypadku pap oksydowanych. Temperatury stosowania pap zgrzewalnych można obniżyć pod warunkiem, że rolki będą magazynowane w pomieszczeniach ogrzewanych (ok. +20°C) i wynoszone na dach bezpośrednio przed zgrzaniem. Nie należy prowadzić prac dekarских w przypadku mokrej powierzchni dachu, jej oblodzenia, podczas opadów atmosferycznych oraz przy silnym wietrze. Roboty dekarские rozpocząć należy się od wstępnego wykonania obróbek detali dachowych z zastosowaniem papy zgrzewalnej podkładowej. Przy pochyleniu dachu do 10% papę należy układać pasami równoległymi do okapu, przy większym spadku pasami prostopadłymi do okapu. Przed ułożeniem papy należy ją rozwinąć w miejscu, w którym będzie zgrzewana, a następnie po przymiarce (z uwzględnieniem zakładu) i ewentualnym koniecznym przycięciu zwinąć ją z dwóch końców do środka. Miejsca zakładów na ułożonym wcześniej pasie papy (z którym łączona będzie rozwijana rolka) należy podgrzać palnikiem i przeciągnąć szpachelką w celu wtopienia posypki na całej szerokości zakładu (12 – 15 cm). Zasadnicza operacja zgrzewania polega na rozgrzaniu palnikiem podłoża oraz spodniej warstwy papy, aż do momentu zauważalnego wypływu asfaltu z jednoczesnym powolnym i równomiernym rozwijaniem rolki. Pracownik wykonuje tę czynność, cofając się przed rozwijaną rolką. Miarą jakości zgrzewu jest wypływ masy asfaltowej o szerokości 0,5 – 1,0 cm na całej długości zgrzewu. W przypadku gdy wypływ nie pojawi się samoistnie wzdłuż brzegu rolki, należy docisnąć zakład, używając wałka dociskowego z silikonową rolką. Siłę docisku rolki do papy należy tak dobrać, aby pojawił się wypływ masy o żądanej szerokości. Brak wypływu masy asfaltowej świadczy o niefachowym zgrzaniu papy. Arkusze papy należy łączyć ze sobą na zakłady: podłużny 8 cm, poprzeczny 12 – 15 cm. Zakłady powinny być wykonywane zgodnie z kierunkiem spływu wody i zgodnie z kierunkiem najczęściej występujących w okolicy wiatrów. Zakłady należy wykonywać ze szczególną starannością. Miejsca źle zgrzane należy podgrzać (po uprzednim odchyleniu papy) i ponownie skleić. Wypływy masy asfaltowej można posypać posypką w kolorze pokrycia w celu poprawienia estetyki dachu. W poszczególnych warstwach arkusze papy powinny być przesunięte względem siebie tak aby zakłady (zarówno podłużne, jak i poprzeczne) nie pokrywały się. Aby uniknąć zgrubień papy na zakładach, zaleca się przycięcie narożników układanych pasów papy leżących na spodzie zakładu pod kątem 45°.

2014-05-01

KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

1. OGÓLNE ZASADY KONTROLI JAKOŚCI ROBÓT

Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w Ogólnej Specyfikacji Technicznej.

2. ZAKRES KONTROLI JAKOŚCI ROBÓT

- wizualne sprawdzenie rozbieranych elementów oraz zgodność z obowiązującymi przepisami; z utylizacji odpadów należy posiadać karty przekazania odpadów zgodnie z wymogami ustawy
- stwierdzenie właściwej jakości materiału na podstawie atestu producenta
- sprawdzenie zgodności sposobu magazynowania z zaleceniami producenta materiału
- kontrola prawidłowości i sposobu przygotowania powierzchni podłoży pod względem wymagań zawartych w punkcie „Sposób wykonania robót”
- kontrola prawidłowości przygotowania i jakości materiałów, mieszanek itp. zgodnie z kartami technicznymi
- kontrola prawidłowości wykonania, pielęgnacji, przestrzegania czasów wiązania zgodnie z kartami technicznymi
- kontrola sposobu układania tynków, mas szpachlowych, naprawczych, nakładania powłok gruntujących i malarskich
- kontrola dokładności wykonywanych robót
- kontrola równości wykonanych wypraw

Nie dopuszcza się stosowania do robót materiałów, których właściwości nie odpowiadają wymaganiom przedmiotowych norm i aprobat technicznych. Prace należy prowadzić zgodnie z przepisami BIOZ.

2014-05-01

OBMIAR ROBÓT

1. OGÓLNE ZASADY PROWADZENIA OBMIARÓW ROBÓT

Ogólne zasady prowadzenia obmiarów robót podano w Ogólnej Specyfikacji Technicznej.

2. JEDNOSTKI OBMIAROWE

Jednostkami obmiarowymi są:

- 1 m²
- 1 m³
- 1 mb
- 1 szt.
- 1 kg / 1 t.

2014-05-01

ODBIÓR ROBÓT

Ogólne zasady prowadzenia odbioru robót podano w Ogólnej Specyfikacji Technicznej.

Podstawę do odbioru wykonania robót stanowi stwierdzenie zgodności wykonania z dokumentacją projektową i zatwierdzonymi zmianami podanymi w dokumentacji powykonawczej.

Wykonawca zobowiązany jest przedstawić:

- pełną dokumentację powykonawczą
- protokoły z badań kontrolnych oraz certyfikaty jakości materiałów i wyrobów
- oświadczenie inspektora nadzoru o prawidłowości wykonania robót

2014-05-01

PODSTAWA PŁATNOŚCI

Zasady rozliczania i płatności za wykonane roboty określa Umowa zawarta pomiędzy Zamawiającym a Wykonawcą.

W skład wykonywanych przez Wykonawcę zadań wchodzi:

- przygotowanie stanowiska roboczego
- dostarczenie materiałów, narzędzi i sprzętu
- wykonanie zakresu robót
- przygotowanie materiałów do wbudowania
- przeprowadzenie niezbędnych badań
- oczyszczenie i uporządkowanie terenu robót wraz z utylizacją

Zasady rozliczeń pomiędzy Zamawiającym a Wykonawcą muszą zostać szczegółowo ustalone w Umowie.

2014-05-01

PRZEPISY I DOKUMENTY ZWIĄZANE

Przepisy związane podano w Ogólnej Specyfikacji Technicznej. Ponadto, mają zastosowanie wszystkie związane z tematem

- normy polskie (PN)
- branżowe (BN).

Dokumenty i instrukcje:

- przepisy BHP prowadzenia robót budowlanych i transportowych
- instrukcje techniczne producenta stosowanych materiałów
- aprobaty techniczne
- warunki techniczne wykonania i odbioru robót budowlano – montażowych